

Bittersøde minder fra den nu nedlagte tekniske skole i Vejen

Af

Poul Erik Holm

Foto: Orla Lund

VEJEN: Det er nok de færreste, der forestiller sig, at den statelige bygning på hjørnet af Ahorngade og Øster allé engang har været ramme om Vejen Tekniske Skole. Men for mange af byens håndværkere vækker bygningen minder, som måske ikke er alt for søde. For undervisningen foregik dengang om aftenen, og altid efter en lang arbejdsdag, så det mere end kneb med at holde øjnene åbne, når skolens lærere doede om diverse opbyggelige emner.

Een af de håndværkere, der husker den tekniske skoletid, er malermester Louis Timmermann, som har brugt noget af juletiden til at rode lidt i gamle gemmer, og han har ladet Folkebladet kikke over skulderen på reportagen i dagens avis fra afslutningsfesten i april 1947.

Et par borgerlige ord

Det var forstanderen for skolen, arkitekt Dahl Nielsen, der i formanden, direktør F. Olesens,

fravær, havde til opgave at give de håbefulde unge Vejen-håndværkere et par borgerlige ord med på vejen videre ad livets landevej.

Nok karakteristiske, for datidens styrende folk, men essensen er der såmænd ikke megen forskel på fra i dag, omend ordene er pakket lidt mere ind i dag.

Efter mindeord over den just afdøde kong Christian den 10. konstaterede Dahl Nielsen:

— Thi det er jo netop sådan i disse år, at en uddannelse kræves der også af unge håndværkere, og jo bedre den er, des bedre kan man komme for på de forskellige arbejdspladser.

Måske vil man sige, det går nok, selv om man ikke anstrænger sig fuldt ud. Der er jo arbejde nok. Men jeg vil gerne pege på, at den der med sig selv ved, at han gør, hvad han kan, har det bedre med sig selv end den, der lusker udenom, og den tilfredsstillelse de første opnår, er af meget stor værd. Den anden kategori snyder sig selv en glæde ved arbejdet og lykke ved livet, thi lykken er jo ikke hverken gods eller guld, men at man er tilfreds i sin daglige gerning.

Lad være med at høre efter

røster, der vil så misundelse i Jeres sind og gøre Jer utilfredse med jeres kaar, hvad enten I nu bliver mester eller svend eller måske tekniker, der arbejder ved tegnebrættet. Tænk altid over, hvad en sådan sædmand på misundelsens ager kan have for grunde til netop at gøre dig misundelig. I den daglige kamp skal evnerne folde sig ud og bære Jer frem blandt de bedste og husk, at I bør høre til den ungdom, om hvem man kan sige: En slægt, der ejer en fremtid, den vil, hvad den skal. Opfylder I dette Motto skal vi nok få Danmark på fode igen. Jeg har gerne villet sige disse ord til Jer, der nu forlader skolen efter 4 - 5 vintres arbejde her. Jeg vil gerne sige Jer tak for samarbejdet og ønske Jer lykke på rejsen ud ad livets og arbejdets vej.

Efter disse sande ord kom dommen så over skolens fem klasser.

Ros for indstillingen

5. klasse bestod af tre elever, som ønskede at supplere deres viden udover den i lærlingeloven fastsatte skoletid. Så disse tre

elever fik ros for deres indstilling.

4. klasse bestod af 15 elever. Dahl Nielsen betegnede dem som jævnbyrdige, og ikke færre end fire elever fik ug- og dermed skolens diplom.

3. klasse betegnede Dahl Nielsen som en blanding af både gode og mindre gode elever arbejdsmæssigt set.

Anden klasse var i sin helhed skolens bedste, og især fremhævede Dahl Nielsen maskinlærling Jens Schmidt, der fik rent ug, hvilket endda knapt slog til.

Endelig fældede Dahl Nielsen dommen over første klasse, der bestod af 25 elever. I sin helhed er de ikke, som vi er vant til. Der er enkelte gode resultater, men for mange af Jer har for små karakterer, og I har meget at indhente. Men ved flid og påpasselighed kan I udmærket nå at blive en stabil klasse næste år, sagde han.

I øvrigt kunne Louis Timmermann, der selv gik i fjerde klasse glæde sig over at få diplom for flid. Den samme ære overgik i denne klasse i øvrigt mekaniker Harald Andersen, maskinlærling Frode Ravn Nielsen, snedkerlærling Henry Fisker og typograf Olav Holm.